

частова въ общо-то движеніе, и, придружено отъ всички планеты, спътници и кометы, по видимому, трѣба да са стрѣми къмъ нѣкоя непозната область на пространство-то.

Обыкаеніе-то на звѣзды-тѣ, устройство-то на великия звѣзденъ купъ, на кой-то принадлежи и наше-то слънце, доказателство-то на слънчово-то абсолютно движеніе въ пространство-то, посока-та, скоростъ-та и періода на това движеніе — тѣзи сж предмѣты-тѣ, къмъ кой-то азъ обръщамъ ваше-то вниманіе въ тѣзи бесѣда.

Человѣческия умъ, като былъ принуденъ да припознае въртѣніе-то на наша-та планета около ось-та ѳ и бързо-то ѳ орбитно движеніе, заобыколенъ отъ всякъждѣ съ въртящи са планеты и хвърковаты кометы, естествено са устрѣмява къмъ слънце-то, като къмъ великъ неподвиженъ центръ, дѣто да може да си почине и да съзерцава тѣзи като вихрушка въртящи са мірове. Но даже и тука, както ще видимъ сега, нѣма покой. Само-то слънце става подчиненъ членъ на велико-то семейство мірове и, като са покорява на по-высоко вліяніе носи са бърже по своя-та неизмѣрима орбита.

Най-напрѣдъ ный ще прѣдставимъ нѣколко примѣри за очевидно-то измѣненіе въ положенія-та на неподвижны-тѣ звѣзды; а слѣдъ това ще прѣстѣпимъ къмъ развитіе-то на теорія-та, съ коя-то были опредѣлены направленіе-то и скоростъ на слънчово-то движеніе въ пространство-то.

Прѣди двѣ хыляды години, знаменитыя Грыцкы астрономъ Хиппархъ, былъ очуденъ отъ внезапно-то появленіе на една блѣскава звѣзда въ таквози мѣсто на небе-то, дѣто по-напрѣдъ нищо подобно не сжществувало. До него врѣме нѣмало никакво сжмѣніе въ неизмѣнность-та на небесна-та сфера; и въ това врѣме, кога-то философа наблюдавалъ и са чудилъ, дошла му на умъ щастлива мысль, да прѣдприеме и извърши единъ трудъ, но кой-то потомство-то да може въ послѣдствіе да сжди за измѣненія-та, кой-то ставатъ на небе-то. Той прѣдприелъ и извършилъ своя голѣмъ каталогъ за положеніе-то на хыляда звѣзды, като ги назначилъ съ всичката точностъ, коя-то была му достъжна при грубы-тѣ срѣдства въ него врѣме. Послѣдующы-тѣ наблюдатели, като сравнявали положенія-та на звѣзды-тѣ, кои-то тѣ самы опредѣлили, съ положенія-та на сжщы-тѣ звѣзды, назначены въ Хиппархова каталогъ, вече лесно могли да заблѣжятъ всяко чувствително измѣненіе въ взаимно-то имъ положеніе, сжщо тѣй както и всяко появленіе на новы звѣзды, или исчезваніе-то на тѣзи, кои-то сж сжществували едно врѣме. Внезапно-то появяваніе на новы звѣзды е толкозъ чудно обстоятелство, що-то ный можяхмы да са усумнимъ въ негова-та възможность, ако бѣхмы принудены да са основаваме само на историческо-то указаніе, кое-то е дошло до насъ отъ Хиппарха; но, за щастіе, нѣколко блѣскавы примѣры са случили въ най-новы-тѣ врѣмена, кое-то и дало най-необоримо доказателство за дѣйствительность-та на това необьяснимо явленіе.

Въ 1572 год. внезапно са появила една нова много свѣтлива звѣзда въ съзвѣдіе-то Касіопея, като завзела едно мѣсто, кое-то до него врѣме было съвършено праздно. Пръвъ пжть я заблѣжилъ на 6-ый Августа Шулеръ отъ Виттембергъ. Тя была видѣна отъ Датскыя астрономъ Тихо-Брахе